

ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФИЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

4.

KURYER WILEŃSKI GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ВТОРНИКЪ, 13-го Января. — 1848 — Wilno. WTOREK, 13-go Stycznia.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 5-го Января.

Государь Императоръ Высочайше повелѣть соизволилъ: данное Высочайше утвержденнымъ положеніемъ Комитета Г. Министровъ, 25 Января 1844 года, и оканчивающееся 1-го Января 1848 года, паче не безпошлиннаго привоза изъ за границы лошадей, по всемъ таможеннымъ, на Европейской границѣ состоящимъ, продолжать еще на пять лѣтъ, т. е. по 1-е Января 1853 года.

— Въ Полцейскихъ Вѣдомостяхъ читаемъ: „Въ добавленіе къ напечатанному въ N. 275 му Полцейской Газеты извѣстію считаемъ долгомъ присовокупить, что утонувшій-было, въ Невѣ, 10-го Декабря, въ 5-мъ часу по полудни, Нюландской Губерніи, города Экнеса, золотыхъ дѣлъ подмастерье Германъ Биндеръ, по вытаскиваніи изъ воды, по приказанію Ея Императорскаго Величества, лично замѣтившей сіе несчастное приключеніе, былъ отправленъ немедленно въ Главный Придворный Госпиталь для пользованія, въ сопровожденіи Гофъ-Медика Гигинботома, и вмѣстѣ съ нимъ Ея Величество изволила приказать Своему Гардеробмейстеру немедленно изготовить для Биндера все новое платье съ запасомъ.“

„Въ госпиталь Германъ Биндеръ, получивъ потогонное лекарство и прочія медицинскія пособія, всю ночь потѣлъ, на слѣдующее утро оправился, а 13 го числа сего мѣсяца былъ уже здоровъ и изъ госпиталя выписанъ, и того же дня прибывшими за нимъ Гардеробмейстеромъ и Гофъ-Медикомъ одѣтъ въ новое его платье, и увезенъ для личнаго представленія къ Ея Величеству, Высокой Благодѣтельности, согласно съ волею Ея Императорскаго Величества.“

В а р ш а в а.

Обо учрежденіи Благороднаго Института въ Варшавѣ.

Съ Высочайшаго Его Императорскаго Величества соизволенія, предполагается учредить въ Варшавѣ Благородный Институтъ. Въ это заведеніе будутъ принимаемы: дѣти потомственныхъ и личныхъ дворянъ, хотя бы документы ихъ не были окончательно утверждены Герольдією, всѣхъ чиновниковъ вообще, Защитниковъ при Судахъ и Нотариусовъ, владельцевъ значительнѣйшихъ недвижимыхъ имѣній, а также значительнѣйшихъ промышленныхъ заведеній, банкировъ и купцовъ, пользующихся такъ назы-

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 5-go Stycznia.

Jego CESARSKA MOŚĆ Najwyżej rozkazać raczył: wydane przez Najwyżej zatwierdzoną Uchwałę Komitetu PP. Ministrów, z d. 25-go Stycznia 1844 roku, i kraczącym 1-ym Stycznia 1848 r., pozwolenie na wprowadzanie bez cła z zagranicy, wszystkie komory, na granicy Europejskiej znajdujące się, przedłużyć jeszcze na lat pięć, t. j. do 1-go Stycznia 1853 roku.

— W Gazecie Policyjnej donoszą: „W dodatku do ogłoszonego w N. 275 Gazety Policyjnej zawiadomienia, pośpieszamy donieść, że tonący w Nowie, d. 10-go Grudnia, o godzinie 5-jej z południa, czeladnik jubilerski Herman Binder, z miasta Eknes gubernii Niulandskiej, po wydobyciu go z wody, na rozkaz Jej CESARSKIEJ MOŚCI, osobiście widzącej ten nieszczęśliwy wypadek, odwieziony był niezwłocznie do Głównego Szpitala Nadwornego, na kuracyą, w towarzystwie Medyka Dworu Higinbotoma, przyczém Jej CESARSKA MOŚĆ rozkazać raczyła Swemu Szatnemu, przygotować natychmiast dla Bindera wszystką odzież nową, z zapasem.“

„W szpitalu, Herman Binder, przyjawszy lekarstwo na poty, przy innych środkach lekarskich, przez całą noc potniał, nazajutrz z rana wrócił do sił, a d. 13-go b. m. był już zdrow, i tegoż dnia, ubrany w nową odzież, przez przybyłych po niego Szatnego i Medyka Dworu, zawieziony został, dla osobistego przedstawienia Jej CESARSKIEJ MOŚCI, — zgodnie z wolą N. JASNIEJSZEJ PANI.“

W a r s z a w a.

O otwarciu Instytutu Szlacheckiego w Warszawie.

Za Najwyższém Jego CESARSKIEJ MOŚCI zezwoleniem, ma być otwarty w Warszawie Instytut Szlachecki. Do tego zakładu przyjmowani będą: synowie dziedzicznej i osobistej szlachty, chociażby dowody ich rodowości nie były ostatecznie zatwierdzone przez Heroldyą; wszystkich Urzędników w ogólności, Obrónców przy Sądach i Notaryuszów, Właścicieli znaczniejszych dóbr nieruchomości, tudzież znaczniejszych zakładów przemysłowych, Bankierów i Kupców, używających tak nazwanego prawa remissowego. Dzieci wyznań nie Chrześcijańskich

— Носится слухъ, что герцога Омальскій прїѣдетъ на нѣкоторое время въ Парижъ. Въ отсутствіе его, должность алжирскаго генералъ-губернатора будетъ исправлять генералъ Ламорисьеръ, для котораго Его Высочество намѣренъ просить званія маршала.

— Жители города Алжира, въ знакъ признательности къ генералу Ламорисьеру, за дѣйствія побудившія Абд-ель-Кадера сдаться, намѣрены поднести ему въ подарокъ почетную шагу.

— Графъ Коллоредо и генералъ Радовицъ имѣли вчера съ председателемъ министровъ совѣщаніе о швейцарскихъ дѣлахъ.

— Министры: иностранныхъ дѣлъ, внутреннихъ дѣлъ, военный и финансовъ, были третьяго дня въ адресной комиссіи палаты депутатовъ, для сообщенія ей требуемыхъ поясненій. Комиссія выслушала вчера и прочихъ министровъ; по этому ожидать можно, что чрезъ нѣсколько дней она составитъ адресъ на тронную рѣчь.

— Вопросъ — какъ поступлено будетъ съ Абд-ель-Кадеромъ, — занимаетъ нинѣ всѣ умы. Говорятъ, что до отправленія его въ Египетъ или въ Сирію, правительство потребуетъ отъ Мегмеда-Али или отъ Султана ручательства и не прежде какъ по полученіи оного дозволитъ плѣннику отправиться въ путь; между тѣмъ, для жительства его, назначенъ замокъ Ламальга, близъ Тулона, гдѣ съ нимъ будутъ обращаться съ должною снисходительностію. По заключенію другихъ, онъ будетъ привезенъ въ Парижъ; но первое изъ сихъ предположеній кажется правдоподобнѣе. Во всѣхъ полученныхъ изъ Алжира письмахъ уведомляютъ, что извѣстіе о поимкѣ эмира обрадовало не только европейскіхъ, но и туземныхъ жителей этого города; даже генералъ Ламорисьеръ, по полученіи отъ полковника Монтобана донесенія о сдачѣ Абд-ель-Кадера, написалъ въ отвѣтъ слѣдующія слова: „Я не повѣрю этому до тѣхъ поръ, пока его не увижу.“ Отвѣтъ сей достаточно изображаетъ, какое имѣли понятіе о тѣхъ средствахъ, кои могъ онъ изобрѣсти въ своемъ умѣ, даже въ самомъ отчаянномъ положеніи. Принцъ Омальскій обѣщалъ ему написать къ Мароккскому Султану, о выдачѣ изъ Феса Бу-Гамеда, который добровольно пожертвовалъ собою для его пользы. Абд-ель-Кадеръ съ срой стороны, разослалъ письма къ своимъ приверженцамъ, съ уведомленіемъ, что онъ покорился Франціи. Онъ хотѣлъ было нѣсколько дней остаться въ Оранѣ, но мысль что онъ содѣлался плѣнникомъ на Африканской землѣ, была для него столь мучительна, что онъ потребовалъ, чтобы скорѣе отправили его во Францію. Прощаясь съ принцемъ Омальскимъ, Абд-ель-Кадеръ благодарилъ его, за милостивое обращеніе, и сказалъ съ восторгомъ: „Аллахъ! Аллахъ! не оставилъ раба твоего!“ Морской перѣздъ былъ весьма затруднителенъ, по причинѣ бурной погоды: плѣнные Арабы много страдали, тѣмъ болѣе, что нѣкоторые тяжело ранены; самъ Абд-ель-Кадеръ раненъ легко въ ногу. Французскіе врачи, на пароходѣ „Асмодей“ старались оказывать страждущимъ всякое пособіе, и получили отъ него письменное изъясненіе признательности, въ слѣдующихъ выраженіяхъ: „Хвала единому Богу! Отъ Абд-ель-Кадера-Бенъ-Маги-Эддина, къ французскимъ врачамъ. Да вознаградитъ васъ Богъ и исполнитъ всѣ ваши желанія, какъ вы того заслуживаете. Вы поступали человѣколюбиво съ ранеными товарищами моими; да воздастъ вамъ за то Богъ и вознаградитъ васъ по всецѣрдной милости своей. Все въ Его власти!“ Въ деирѣ Абд-ель-Кадера находится женщина Юлія, извѣстная подъ именемъ: „Христіанки“. Она свыклась съ обычаями Арабовъ, и убѣдительно проситъ, чтобы ей позволено было раздѣлять участь ея мужа.

6 Января.

Вчерашняго числа Король возвратился съ своего семейства изъ Дре въ Парижъ, гдѣ находился на погребеніи своей сестры.

— Прибывшая третьяго дня изъ Брюсселя Бельгійская Королева тотчасъ отправилась въ Дре, откуда вмѣстѣ съ Королемъ прибыла обратно въ Парижъ.

— Въ завтрашнемъ засѣданіи палаты перовъ прочтенъ будетъ проектъ адреса тронной рѣчи, составленный адресною комиссіею палаты депутатовъ, а потомъ палата приступитъ къ своимъ занятіямъ. Вчера председатель кабинета а равно министры: военный, морской и торговли, представляли палатѣ нѣкоторыя объясненія по дѣламъ.

— Кража погłosки, że Xiążę Aumale zjedzie na czas niejaki do Paryża; przez czas nieobecności, zastępować go będzie Jenerał Lamoricière, dla którego Xiążę chce wyjednać łaskę Marszałkowską.

— Miasto Algier, oceniając ważną przysługę Jenerała Lamoricière, przez znaglenie Abd-el-Kadera do poddania się, postanowiło ofiarować mu szpadę honorową.

— Hr. Collaredo i Jenerał Radowicz mieli wczoraj z Prezesem Ministrów naradę, w przedmiocie spraw Szwajcarskich.

— Onegdaj, udali się Ministrowie: spraw zagranicznych, skarbu i wojny do Kommissyi adressowej Izby Parów, w celu udzielenia jej żądanych wyjaśnień. Taż Kommissya przesiłowała wczoraj innych Ministrów; spodziewać się zatem należy, że za kilku dni złoży projekt do adresu na mowę tronową.

— Pytanie, co się stanie z Abd-el-Kaderem? wszystkich obecnie zajmuje. Mówią, że przed wysłaniem go do Egiptu lub Syrii, gabinet zażąda rękojmi od Mehmed-Alego i Sultana, i dopiero, po jej otrzymaniu, d zwoли Emirowi udać się w drogę; przez ten zaś czas wyznaczone mu będzie mieszkanie w zamku Lamalgue, pod Tulonem, gdzie z należnem mu względami traktowany będzie. Inni mniemają, że do Paryża przywieziony zostanie, zdaje się atoli, że pierwsze jest podobniejszem do prawdy. Wszystkie listy z Algieru opiewają, że pojmanie Emira napełniło radością, nie tylko Europejskich, ale nawet i Arabskich mieszkańców tego miasta; sam nawet Jenerał Lamoricière, odebrawszy od Półkownika Montauban wiadomość o jego poddaniu się, odpisał mu te wyrazy: „Nie uwierzę temu, pókad go nie ujrzę.“ Odpowiedź ta maluje dostatecznie, jakie miano wyobrażenie o środkach Emira, które nawet w najrozpaczywszem położeniu, w gieniuszu swoim mógł znaleźć. Xiążę Aumale przyrzekł mu wstawić się do Cesarza Mulej-Abd-el-Rhamana, aby wypuścił z Fezu Bu-Hamediego, który dobrowolnie za niego się poświęcił; natomiast Abd-el-Kader rz. z pisał listy do swoich zwolenników, z oświadczeniem, że się poddał Francyi, co jest nader ważnym dokumentem. Chciał kilka dni pozostać w Oranie, ale myśl ta, że jest jeńcem na ziemi Afrykańskiej, stała się dlań tak nieznosną iż żądał sam, aby go jak najprędzej do Francyi wyprowadzono. Żegnając Xięcia, podziękował mu za uprzejme obejście się, i rzekł z zapalem: „Allah! Allah! nie opuszczaj swego sługi!“ Przeprawa była nader burzliwa, co sprawiało wielką przykrość Arabom, tém więcej, że wielu z nich ciężko, a sam Emir kilka razy lekko jest w nogę raniony. Lekarze parostatku *Amo-tée* opatrywali cierpiących, za co Emir złożył im na piśmie następujące podziękowan e: „Chwała jednemu Bogu! Pismo Abd-el-Kadera-Ben-Mahi-Edin do lekarzy francuzkich. Oby Bóg w swojej dobroci, raczył ich wynagrodzić i zadosyćuczynić ich życzeniom, jak na to zasługują. Postępowaliście dobrotliwie z moimi towarzyszami rannymi. Niechaj wam za to Bóg swę łaski udzieli i wynagrodzi was. Jest bowiem mocen we wszech rzeczach!“ W deirze Abd-el-Kadera znaleziono kobietę francuzką, imieniem Julią, która tamże znana była pod imieniem „Chrześcianki“. Ta kobieta przejęła zupełnie obyczaje i zwyczaje Arabskie, i prosiła usilnie, aby mogła podzielać los swego męża.

Dnia 6 Stycznia.

W dniu wczorajszym wrócił Król z rodziną swoją do Paryża z Dreux, gdzie się na pogrzebie swojej siostry znajdował.

— Królowa Belgijska przybyła onegdaj z Bruxelli, natychmiast udała się do Dreux, zkąd dziś z Królem do Paryża wróciła.

— Na jutrzejszem posiedzeniu Izby Parów odczytany będzie projekt do adresu na mowę tronową, przygotowany przez kommissyą. Kommissya adressowa Izby Deputowanych zajmuje się także włożoną na nią pracą i wczoraj słuchała wyjaśnień, udzielanych jej przez Prezesa gabinetu, tudzież Ministrów. wojny, marynarki i handlu.

— Генеральный маршалъ Сулътъ уже нѣсколько дней боленъ гриппомъ.

— Маркиза Норманби возвратилась изъ Лондона.

А н г л и я.

Лондонъ, 3 Января.

Третьяго дня, въ день Нового-Года, по приказанію Королевы, разданы были бѣднымъ, въ Виндзорѣ: говядина, хлѣбъ картофель, plumpuddingъ, одѣяніе и 456 центнеровъ каменнаго угля. Королева, со всѣмъ дворомъ присутствовала при раздачѣ.

— Изъ журнала *Times*: „Никогда еще Англія не потерпѣла столько бѣдствій, какъ въ прошломъ году. Въ теченіи 12 мѣсяцевъ, 4,000,000 людей боролось съ ужасною смертію. Недостатки и повальные болѣзни разрывали узы родства и издѣвались надъ столько хвалимою образованностію Англіи. Сотни тысячъ людей переносили нѣтъ роды недостатковъ и нищеты. Сто тысячъ выходцевъ, спасаясь отъ голода, встрѣтили смерть въ снѣгахъ и лѣсахъ Нового Свѣта. Но судьба преслѣдовала не однихъ бѣдныхъ и богатые испытали ея могущество. Ни одно сословіе, ни одинъ городъ, ни одна страна, не укрылись отъ ударовъ рока. Но мы не должны роптать на Провидѣніе. Мы сами, народъ и люди государственныхъ, виновны въ постигшихъ насъ несчастіяхъ. Самолюбіе и низкія страсти, равнодушіе и безчувственность нашихъ государственныхъ мужей, пренебреженіе спасительныхъ правилъ и предостереженій, призвали на насъ бѣдствія, приостановили движеніе торговли и лишили насъ доброй славы. Это — правда не лестная, но полезная. Чего не избѣжали мы въ прошедшемъ, того можемъ избѣгнуть въ будущемъ.“

По официальнымъ свѣдѣніямъ въ финансовомъ 1846 году, расходы составляли 55,583,328 ф. ст., именно: 2,817,777, назначено было на управленіе побору податей; 28,077,987, на проценты отъ государственнаго долга; 1,527,356, на управленіе гражданскою частію; 1,698,865, на вѣдомство юстиціи; 350,818, на дипломатическій корпусъ; 16,864,797 ф. стер. на содержаніе сухопутныхъ войскъ и флота.

— Отчетъ англійскаго банка, за прошлую недѣлю, весьма благоприятенъ. Наличный капиталъ состоялъ изъ 12,236,526 ф. ст., а векселями изъ 25,609,075. Извѣстіе о смерти принцессы Адельиды произвело на биржѣ непріятное впечатлѣніе.

— Изъ журнала *Globe*: „Посланіе президента Соединенныхъ Штатовъ составляетъ предметъ всеобщихъ толковъ въ Сити. Документъ этотъ такъ обширенъ, что достаточно будетъ упомянуть только, что говорить о немъ. Продолженіе войны съ Мексикою почитаютъ здѣсь большимъ несчастіемъ, тѣмъ болѣе, что сѣдствіемъ этой войны, долженъ быть новый заемъ и запрещеніе вывозить изъ Соединенныхъ Штатовъ наличныя деньги. Отчетъ о государственныхъ доходахъ успокоителенъ и доказываетъ, что новый тарифъ произвелъ благотворныя послѣдствія.“

— Въ Сутгамптонъ прибылъ изъ Вера-Круца пакетботъ, съ слитками серебра и золота. Когда грузъ этотъ находился уже на пакетботѣ, изъ Мексики получено было отъ генерала Скотта запрещеніе вывозить драгоценныя металлы. Дорога изъ Мексики въ Вера-Круцъ представляетъ картину опустошенія. Съ приближеніемъ непріятеля, жители покидаютъ селенія и уходятъ въ лѣса. Ген. Бутлеръ выступилъ изъ Вера-Круца въ Мексику, съ 8,000 войска; изъ столицы отправлено въ означенный городъ 1,500 чел. раненыхъ и больныхъ.

5 Января.

Билъ объ эманципации Евреевъ, внесенный въ верхнюю палату, заключаетъ въ себѣ измѣненіе клятвы присяги для членовъ палаты депутатовъ и чиновниковъ; Евреи не будутъ допускаемы къ должностямъ по государственному управленію, къ духовнымъ и къ университетскимъ, а равно къ званіямъ лорда-канцлера, тайнаго хранителя печати, лорда намѣстника Ирландіи, лорда комиссара на церковномъ соборѣ въ Шотландіи, и ко всѣмъ должностямъ, въ коихъ занимающія оныя лица могутъ давать правительству совѣты или которыя зависятъ отъ архіепископа Кантербурійскаго.

— Коммисія, наряженная главнымъ начальникомъ артиллеріи, для осмотра береговъ, доступныхъ не-

— Jeneralny Marszałek Soult od kilku dni choruje na grypę.

— Margrabina Normanby wróciła z Londynu.

А н г л и я.

Лондонъ, 3 stycznia.

Завечорай, jako w dniu Nowego-Roku, rozdano, z rozkazu Królowej, ubogim w Windsorze: mięso, chleb, kartofle, plumpudding, suknie i 456 centnarów węgla. Przy rozdawaniu tych darów, Królowa była obecną z całym swym dworem.

— Z dziennika *Times*: „W żadnym roku nie była Anglia na tak wielkie wystawiona nieszczęściu, jak w ubiegłym. Przez ciąg 12-tu miesięcy, 4,000,000 ludzi walczyło z najokropniejszą śmiercią; nędza i zaraźliwe choroby rozwiązywały węzły rodzin i najgrawały się z zachwalonej cywilizacji Angielskiej. Sto tysięcy ludzi wytepił głód i nędza wszelkiego rodzaju. Dodac do tego należy, że przeszło sto tysięcy wychodźców, chroniąc się przed głodem i nędzą, znaleźli śmierć w lasach i śniegach Nowego Świata. Atoli, los zawzięty nie tylko ścigał ubogich; ale nawet i bogatych srodze dojmował. Żadna klasa, żadne miasto, żadna okolica nie była wolną od jego nawiedzenia. Nie uskarżajmy się jednakże na Niebo! My sami tylko, lud i mężowie stanu, jesteśmy winni; samolubne i nieszlachetne namiętności nasze, obojętność i nieczułość naszych mężów stanu, pogarda zławiennych prawideł życia i nieustannych przestróg Opatrzności, one-to spowodowały klęski, zatamowanie handlu i utratę dobrej sławy. Odkrycie to nie jest pochlebne, ale może być pożyteczne; czego nie mogliśmy uniknąć w przeszłości, to przynajmniej na przyszłość uniknąć możemy.“

— Według wykazów urzędowych, wydatki w roku finansowym z 1846 na 47-my, wynosiły 55,583,328 f. szt. a mianowicie: 2,817,777, na administracyę poborów podatków; 28,077,987, na procenta od długu publicznego; 1,577,356, na administracyę cywilną 1,698,865 na sądownictwo; 350,818 na dyplomacyę; 16,864,697 na wojsko lądowe i flotę.

— Sprawozdanie banku angielskiego z ubiegłego tygodnia jest nader pomyślne. Gotowizna wynosiła 12,236,526 funt. szt., a wartość w wezlach, 25,609,075. Na giełdzie wiadomość o śmierci Xiężniczki Adelaidy sprawiła przykre wrażenie.

— Z dziennika *Globe*: „Płannictwo Prezydenta Stanów-Zjednoczonych, jest przedmiotem powszechniej rozmowy w City. Sam dokument jest tak długi, że dosyć będzie powiedzieć, jakie tu o nim wynurzają zdanie! Dalsze prowadzenie wojny z Meksykiem uważają tu za rzecz nader smutną; nadewszystko, że spowoduje potrzebę nowej pożyczki i pociągnie za sobą zakaz wywozu gotowych pieniędzy ze Stanów-Zjednoczonych. Sprawozdanie o dochodach publicznych jest zaspakajające; dowodzi oraz, że nowa taryffa korzystnie skutkowałą.“

— Do Southampton przybył pocztowy parostatek z Vera-Cruz, ze sztabami złota i srebra. W chwili, kiedy ten ładunek już się znajdował na jego pokładzie, nadszedł od Jenerała Scott z Meksyku zakaz wywozu wszelkich metalów droższych. Gościnnie wiodący z Meksyku do Vera-Cruz, przedstawia obraz spustoszenia; za zbliżaniem się nieprzyjaciela, mieszkańcy opuszczają wsi i chronią się w lasy. Jenerał Butler wyruszył z Vera-Cruz do Meksyku z oddziałem, liczącym 8,000 ludzi; natomiast wysłano ze stolicy do pomienionego miasta 1,500 ranionych i chorych.

Dnia 5 stycznia.

Bil o emancypacji Żydów, wniesiony do Izby Wyższej, zawiera w sobie zmianę rotę przysięgi na członków Izby Deputowanych i urzędników, atoli wyłączając Żydów od rejencyi Państwa, urzędów kościelnych i uniwersyteckich, tudzież od dostojenstw: Lorda-Kancelerza, Tajnego Pieczętarza, Lorda-Namiestnika Irlandyi, Lorda-Komisarsza na zborze kościelnym w Szkocyi, jako też od wszystkich urzędów, które koronie w sprawach duchownych mogą udzielać radę, albo od Arcy-Biskupa Kanterburyjskiego zależą.

— Kommissya, wyznaczona przez Jeneralnego naczelnika artylleryi, w celu zwiedzenia wszystkich brzegów,

пріятелю, объѣхавъ всю Англію, представила донесеніє, по возложенному на неє порученію.

— Адмиралтейство предписало немедленно приступить къ вооруженію кораблей. На англійскихъ верфяхъ находится теперь 75 военныхъ кораблей, а именно: 20 линейныхъ, 15 фрегатъ, 25 корветовъ и 15 париходовъ. Съ нѣкотораго времени, коммисіей, учрежденная главноначальствующимъ артиллеріею, собирается въ Вулвичъ на совѣщанія, касательно укрѣпленія морскихъ береговъ и постройки фортъ.

— Къ 1-му Января сего года, Англійскій военный Флотъ состоялъ изъ 671 судна, изъ коихъ въ дѣйствительной службѣ, вмѣстѣ съ 88 пароходами, находилось 233; именно: 16 линейныхъ кораблей; 35 фрегатъ, 13 паровыхъ фрегатъ, и 169 разныхъ меньшихъ судовъ.

Теперь число войскъ въ Ирландіи простирается до 28,000 чел. Отрядъ этотъ можетъ быть усиленъ, если надобность того потребуетъ.

Торговый дом Дюрана и Макензи остановил свой платеж. Долги его, говорят, простираются до 100,000 фунт. стер.

ШВЕЙЦАРІЯ.

Бернз, 25 Декабря.

Вчера, Швейцарскій сеймъ закрытъ на непреддѣльное время. Большой совѣтъ Бернского кантона созванъ къ 10-му Января. — Вообще швейцарскій дѣла не представляютъ болѣе интереса, ограничиваясь мѣстными фактами.

— Изъ Милана получено извѣстiе, что генераль Саалесъ-Солио, командовавшiй войсками Зондербунда, и нѣкоторые другiе офицеры тѣхъ же войскъ поступили въ австрiйскую военную службу. Нѣкоторые изъ начальниковъ гражданскаго управленiя Луцернскаго Кантона получили въ австрiйской службѣ должности по гражданской части.

И Т А Л І Я.

Риль, 18 Декабря.

Его Святѣйшество присутствовалъ вчера, до полудня, въ тайной консисторіи, которая была особенно важна для Испаніи, по поводу назначенія епископовъ и архіепископовъ въ Испаніи. Папа назначилъ 24 прелата. Между прочими, на мѣсто покойнаго Фр. Пиштека, утвердилъ лембергскимъ архіепископомъ Монашійоръ Венцеславъ Вацлавичекъ. Ожидаемое объясненіе объ Іезуитахъ не имѣло при семъ случая мѣста.

И Священная коллегія положила содѣйствовать со своей стороны совершению вооруженію гражданской гвардіи. Всѣ кардиналы обязались пожертвовать по 30 скуди, ихъ примѣру послѣдовали многіе прелаты и священники.

— Нынѣшнимъ полицейскимъ управленіемъ совершенно недовольны; о сохраненіи необходимаго порядка пѣтъ и рѣчи. Воровство усиливается ужаснымъ образомъ. Поймавъ похитителя, чернь вынуждена сама доставлять себѣ удовлетвореніе, зная, что если отправить его въ полицію, то онъ немедленно будетъ выпущенъ ею на свободу. Всѣ вообще полагаютъ, что все еще есть лица, уничтожающія благотѣльные предначертанія правительства.

— Монахъ Корболи возвратился сюда изъ Модены. Герцогъ Моденскій, по видимому, обезпечивъ себя на счетъ владѣнія фивиданскимъ округомъ, не думаетъ о присоединеніи къ италіанскому таможенному союзу.

— Правительство объявило государственному совѣту (*Consulta*), что составленіе закона относительно учрежденія присутственных и судебных мѣстъ, предоставляетъ каждому себѣ.

— Изъ Болоніи выступили въ Феррару¹, двѣ роты, швейцарскихъ войскъ, состоящихъ въ Папской службѣ.

na które mógłby wylądować nieprzyjaciół, objeżdżwszy całą Anglią, zdała sprawę ze swoich czynności.

— Admiralicja wydała rozkazy do niezwłocznego uzbrojenia. Na warsztatach angielskich znajdują się obecnie 75 okrętów wojennych, to jest: 20 okrętów liniowych, 15 fregat, 25 korwet i 15 parostatków. Także od niejakiogo czasu kommissya, mianowana przez naczelnego dowódcę artylleryi, odbywa w Woolwich swoje obrady, w przedmiocie obwarowania brzegów morskich i wzmacniania zamków.

— W dniu 1-m stycznia b. r., flota wojenna Angielska składała się z 671 okrętów; z tych, łącznie z 88 parostatkami, znajdowało się w czynnej służbie 233; jako to: okrętów liniowych 16; fregat 35; fregat parowych 13, a mniejszych statków ogółem 169.

Obecnie znajduje się w Irlandyi 28,000 wojska; siła ta może być pomnożona, jeżeli potrzeby kraju tego wymagać będą.

-- Dom handlowy Durand i Mackenzie zawiesił swoje wypłaty. Jego stan bierny wynosi 100,000 funt. szt.

SZWAJCARYA.

Bern, 25 grudnia.

Wczoraj, Sejm Związkowy zamknął swoje posiedzenia na czas nieograniczony. Wielka Rada Kantonu Bernńskiego zwołana została na 10 stycznia. W ogólności sprawy Szwajcarskiej nie mają już żadnego szczególnego interesu, gdyż ograniczają się tylko do miejscowych czynności.

— Z Medjolanu otrzymano wiadomość, że Jenerał Salis-Soglio, który dowodził wojskiem Oddzielną Ligii, jako też wielu innych oficerów tegoż wojska, weszli do austriackiej służby wojennej. Niektórzy naczelnicy cywilnego zarządu Kantonu Lucerny, otrzymali też w austriackiej służbie miejsca w wydziale cywilnym.

W E O C H Y.

Rzym, 18 grudnia.

Ojciec św. odbył wezwanie przed południem tajny Kan-
systor, który szczególnież ważnym był dla Hiszpanii,
z powodu osadzenia wielu o kilku lat opróżnionych Bi-
skupstw i Arcybiskupstw hiszpańskich. Papież miano-
wał w ogóle 21 Biskupów i Arcybiskupów. Między inny-
mi, w miejsce zmarłego Fr. Fischtek, zatwierdzony zo-
stał Arcybiskupem Lwowskim Prałat Wencesław Wacła-
wiczek. Spodziewane wspomnienie o Jezuitach (tęraz
nie miało miejsca.

— Kollegium święte postanowiło przyłożyć się także do zupełnego uzbrojenia gwardyi obywatelskiej. Wszyscy Kardynałowie zobowiązali się złożyć po 30 skudów, w 12 ratach; za tym przykładem poszło wielu Prałatów i szczy.

— Z teraźniejszego zarządu policyjnego panuje tu znowu wielkie niezadowolenie; o utrzymaniu potrzebnego porządku nie ma ani mowy; złodziejstwo mnoży się w zatrważający sposób. Samo pospólstwo, pojmannwszy złodzieja, wymierzać sobie musi sprawiedliwość, wiedząc, że jeśli go w ręce policyi odda, wnet uwolniony zostanie. Powszechne jest zdanie, że ciągle jeszcze są pewne osoby, które paraliżują zbawienne zamiary rządu.

Mons. Corboli powrócił tu z Modeny. Zdaje się, że Xiążę Modeny, od czasu jak sobie zapewnił posiadanie okręgu Fivizzano, o przyłączeniu się do włoskiego Związku celnego ani myśleć nie chce.

— Rząd oświadczył Radzie Stanu (*Consulta*), że wydanie prawa pod względem organizacyi urzędów, sam sobie pozostawił.

— Z Bolonii wyruszyły do Ferrary dwie kompanie Szwajcarskiego wojska, zostającego w służbie Papieżkiej.

Мадена, 22 Декабря.

Сегодня, въ 1-мъ часу по полудни вступили сюда австрійскія войска; въ чело ихъ находился герцогъ, который ѣздилъ на встрѣчу имъ съ военною музыкою. Герцогъ объявилъ, что эта интервенція временная, и предпринята для обеспечения исполненія трактатовъ, послѣ чего австрійскія войска оставятъ страну.

— Изъ Медіолана сообщаютъ, что тамошнимъ центральнымъ собраніемъ положено было отправить въ Виену депутацію, съ просьбою объ указаніи порядка, которымъ могли бы быть представляемы престолу жалобы на мѣстное правленіе. Пренія по сему предмету были довольно жарки.

Испанія.

Мадридъ, 18 Декабря.

Въ застѣваніи конгресса, происходившемъ третьяго дня, начальники умѣренной партіи перешли отъ защиты Королевы Христіны къ нападеніямъ на герцога Витторіи (Эспартеро). Г. Пидаль стоялъ въ чело атакующей фаланги. Въ качествѣ защитника Эспартеро явился его другъ, генералъ Инфантадо, который обвинилъ между прочимъ, что Королева снова могутъ быть нужны услуги Эспартеро, такъ какъ еще существуетъ 28-ми-лѣтній претендентъ; на это генералъ Нарваэзъ отвѣчалъ: „Если есть 28-ми-лѣтній претендентъ, то есть также и 17-ти-лѣтняя испанская Королева, которую будемъ защищать я и все добрые Испанцы.“

— Въ одномъ изъ здѣшнихъ журналовъ напечатано: „Что предполагали вчера люди, которые никогда не забываютъ и не прощаютъ? Легко угадать, что предположеніе ихъ состоило въ томъ, чтобы похвалить дамъ, отъ которой всего ожидаютъ и опасаются, чтобы она выжила имъ карманою вожделѣнной власти, которую они съ негодованіемъ видятъ въ рукахъ генерала Нарваэза. Они предположили также разрушить непрочно воздвигнутое зданіе примиренія и забвеніе прошедшаго, чтобы на развалинахъ его воздвигнуть бѣдственную диктатуру, которая Испаніи стоила уже столько слезъ. Г-нъ Монъ отозвался третьяго дня съ презрѣніемъ къ генералу Нарваэзу: „Примирительныя слова генерала Нарваэза порождаютъ во мнѣ только отвращеніе. Намъ не нужно никакого примиренія, всякое помилованіе, всякая терпимость были бы злодѣяніемъ, оскверненіемъ.“ Изъ произнесенныхъ Гг. Мономъ и Пидальемъ рѣчей видно, чего можетъ ожидать здѣсь Эспартеро, если они получатъ власть. Самъ министръ юстиціи сказалъ: „Если бы я былъ Эспартеро, то подумалъ бы о томъ, возвращаться ли мнѣ въ Испанію.“

— Большинство конгресса, то есть умѣренная партія опредѣлила вчера въ вечернемъ частномъ застѣваніи, большинствомъ 105 голосовъ противъ 14, Г. Саламанку и его товарищей подвергнуть обвиненію.

— Маркизь Мирафлорезъ, губернаторъ дворца, подалъ въ отставку, по той причинѣ, что Королева не одобрила помѣщенія Маркизы Санта-Крузъ, недавно удаленной изъ службы, въ печатномъ списокѣ придворнымъ дамамъ прежде графини Монтихо, которая состоитъ нынѣ оберъ-гофмейстериною.

— Дочь инфанта Донъ Франциско, герцогиня Сесса, развѣшалась вчера отъ бремени принцемъ.

22 Декабря.

Для предположеннаго обеспечения Чафаринскихъ острововъ отъ чужестраннаго нападенія, конгрессъ опредѣлилъ вчера наборъ въ 25,000 чел. Полковникъ артиллеріи Лухамъ убѣдилъ въ необходимости обращенія вниманія на испанскія владѣнія при сѣверныхъ берегахъ Африки, такъ какъ нынѣ Испаніи угрожаетъ не только съ сѣверной границы, но и съ южныхъ береговъ, держава, неоднократно уже нарушившая ея независимость, (здѣсь рѣчь идетъ о Франціи). Генералъ Нарваэзъ объявилъ при семъ, что правительство приняло уже мѣры для обеспечения своихъ владѣній, и что высшія интересы не дозволяютъ ему дать точнѣйшихъ объясненій. Сегодня обнародованъ въ *Gaceta* декретъ, по силѣ коего испанскія владѣнія въ Африкѣ при средиземномъ морѣ образуютъ особый генераль-капитанство; генералъ Росъ-де-Олана

Мадена, 23 грудня.

Днѣ о godzinie 1 z południa wkroczyły tu wojska austriackie; na czele ich znajdował się sam Xiążę, który wyjechał był na ich spotkanie z muzyką wojskową. Xiążę obwieścił, że ta interwencja jest tylko czasową, dla pewności wykonania traktatów, poczem wojska austriackie ustąpią z kraju.

— Donoszą z Medjolanu, że tameczne centralne zgromadzenie postanowiło wysłać do Wiednia deputację, z prośbą o oznaczenie drogi, jaką podawane być mają do tronu zażalenia na rząd prowincjonalny. Rozprawy w tym względzie były nader żywe.

Hiszpania.

Мадридъ, 20 грудня.

Na onegdajszem posiedzeniu Kongressu, naczelnicy stronnictwa umiarkowanego przeszli od obrony Królowej Krysiny do posisków na Xięcia Wittoryi (Espartero). Pan Pidal stanął na czele kolumny atakującej. W obronie Esparterego wystąpił przyjaciel jego, Jeneral Infantado, który oświadczył między innemi, że Królowa może znowu potrzebować usług Esparterego, gdyż się znajduje 28-letni pretendent; na co Jeneral Narvaez odpowiedział: „Jeżeli jest 28-letni pretendent, to jest także 17-letnia Królowa hiszpańska, którą ja i wszyscy dobrzy Hiszpanie do ostatniej kropli krwi bronieć będziemy.“

— Z powodu tego posiedzenia, jeden z dzienników tutejszych mówi: „Co zamierzali sobie ludzie, którzy nigdy nie zapominają i nie przebaczą, łatwo odgadnąć można. Zamierzali oni pochwalić damie, od której się wszystkiego spodziewają i lękają, aby im powierzyła berło upragnionej władzy, które z niechęcią widzą w rękach Jenerala Narvaeza. Zamierzali oni także obalić źle ugruntowaną budowę pojednania i zapomnienia przeszłości, aby na jej zwaliskach wznieść nieszczęsną dyktaturę, która już Hiszpanię tyle łez i krwi kosztowała. P. Mon zawołał onegdaj z pogardą do Jenerala Narvaeza: „Pojednawcze słowa Jenerala Narvaeza wzbudzają we mnie tylko odrazę. Nie chcemy żadnego pojednania; wszelki wzgląd, wszelka tolerancja, byłaby zbrodnią, zaślepieniem.“ Zmów PP. Mon i Pidal okazuje się, czego się tu Espartero spodziewać może, jeżeli ci Panowie osiągną władzę. Sam Minister sprawiedliwości powiedział: „Gdybym był Esparterem, bardzobym się nad tem namyslał, czy mam wrócić do Hiszpanii.“

— Większość Kongressu, to jest stronnictwo umiarkowane, uchwaliła wczoraj na wieczornem prywatnem posiedzeniu, większością głosów 105 przeciw 14, aby P. Salamańca i jego kolegów w byłym gabinecie postawić w stanie oskarżenia.

— Margr. Miraflores, Gubernator pałacu, poдалъ się do dymissyi, a to z powodu, że Królowa zganila mu umieszczenie Margrabin Santa-Cruz, oddalonej niedawno ze służby pałacowej, w drukowanym wykazie dam dworskich przy Hrabini Montijo, która przecie jest W. Damą dworu.

— Xiężna Sessa, córka Infanta Don Franciszka, powiła wczoraj syna.

Dnia 22 грудня.

Dla zamierzonego zabezpieczenia wysp Chafarinas od obcej napadci, uchwalił wczoraj Kongress zaciąg 25,000 ludzi. Przy tej sposobności, Polkownik od artylleryi, Lujan wykazał konieczność zwrócenia szczególnej uwagi na posiadłości hiszpańskie przy północnych brzegach Afryki, gdyż obecnie zagrożona jest Hiszpania nie tylko od granicy północnej, ale i od pobraża leżącego na południu, i to przez toż samo mocarstwo, które już nie raz pogwałciło jej niepodległość. (Mowa tu o Francji), Jeneral Narvaez oświadczył na to, że rząd przedsięwziął już środki dla zabezpieczenia tych posiadłości, wyższe atoli względy nie pozwalają mu dalszych udzielić objaśnień. Dnѣ ogłasza też *Gaceta* dekret, mocą którego posiadłości hiszpańskie w Afryce nad m. Śroziemnem, stanowią oddzielny Kapitanat Jeneralny. Jen. Ros de Olanо, mianowany został Jeneralnym Kapitanem tych posiadłości, a Jeneral Chacon

назначенъ генералъ капитаномъ этихъ владѣній, а генералъ Чаконъ Мелильскимъ губернаторомъ, отъ укрѣпленія коей зависятъ чафаринаскіе острова. Довѣдъ начальствовалъ тамъ только полковникъ.

— Изъ Барселоны отправлено на Чафаринскіе острова два батальона егерей.

Т у р ц и я.

Константинополь, 15 Декабря.

13-го числа с. м., всѣ сановники были у Султана съ поздравленіемъ, по случаю наступленія турецкаго новаго года (1264).

— На дняхъ скончалась младшая дочь Султана, принцесса Назиме.

— На прошедшей недѣлѣ заболѣло здѣсь холерою всего нѣсколько человѣкъ. По письмамъ изъ Алеппо, эпидемія эта свирѣпствуетъ нынѣ въ Діарбекирѣ, которая появилась также и въ Марашѣ.

— Во время бури, продолжавшейся нѣсколько дней на черномъ морѣ въ первыхъ числахъ сего мѣсяца, погибло нѣсколько кораблей.

— Для ожидаемаго здѣсь папскаго Нунція, наняли уже помѣщеніе въ одной изъ здѣшнихъ гостиницъ,

СѢВ. АМЕР. СОЕД. ШТАТЫ.

Нью-Йоркъ, 5 Декабря.

Завтрашняго числа открываются засѣданія конгресса

— Изъ Мексики получены извѣстія отъ 16-го Ноября. Въ столицѣ этой республики, а равно въ городахъ, занятыхъ Американцами, господствуетъ совершенное спокойствіе. Засѣданія Мексиканскаго конгресса въ Кверетаро, еще не открыты, по поводу малаго числа членовъ. Говорятъ, что области Санъ-Луи, Закатекасъ и Дуранго приняли монархическія предложенія генерала Паредеса и обязались сформировать 18,000 войска. Въ Чихуахуа Мексиканцы принудили Американскій войска очистить городъ.

— Въ *M. Chronicle* обнародованы о мексиканскихъ дѣлахъ слѣдующія подробности: Монархическая партія, въ главѣ коей находится генералъ Парадесъ, все болѣе и болѣе усиливается и намѣрена избрать владѣтелемъ Мексики г-на Итурбиде, потомка послѣдняго императора сей страны, или же одного изъ французскихъ принцевъ.

— Сообщаютъ, что дипломатическій Агентъ Соединенныхъ Штатовъ, Г. Тристъ, началъ переговоры относительно приобрѣтенія покупкою Верхней Калифорніи, а также нѣкоторыхъ округовъ Новой Мексики, Новаго Леона и проч. Утверждаютъ также, что знаменитый Джонъ Киней-Адамсъ намѣренъ требовать въ будущемъ собраніи конгресса приобрѣтенія посредствомъ покупки всей Мексики и совершеннаго уничтоженія невольничества въ этой странѣ.

— Въ Газетѣ *Republicano*, издаваемой въ Мексикѣ, сообщаютъ, что, 1-го Ноября, члены конгресса прибыли въ достаточномъ числѣ въ Кверетаро, для начатія своихъ дѣйствій. Въ позднѣйшемъ письмѣ изъ Кверетаро сообщаютъ, что конгрессъ открылъ свои засѣданія, 2-го Ноября, что Г. Хосъ Маріаль Годой или Идій назначенъ президентомъ, а Г. Д. Германдесъ вице-президентомъ конгресса. Въ другомъ письмѣ изъ Мексики отъ 8-го Ноября, присовокупляютъ, что хотя конгрессъ вообще благопріятствуетъ миру, однако опасаются избранія въ президенты г-на Семпидо, нынѣшняго временнаго президента, который принадлежитъ къ партіи, поддерживающей дальнѣйшее продолженіе войны.

— По послѣднимъ извѣстіямъ, Мексиканскій конгрессъ, чтобы избѣжать военнаго вліянія, переведенъ въ Мореллю.

Gubernatorem Melilli, do której to twierdzy wyspy Chafarinas należą. Dawniej dowodził tam tylko Półkownik.

— Z Barcelony wysłano na wyspy Chafaryny dwa bataliony strzelców.

Т у р ц и я.

Константинополь, 22 grudnia

Dnia 13 b. m. wszyscy Wielcy Dygnitarze składali Sułtanowi powitania, z powodu następnego w dniu 9 nowego roku турецкого (1264).

— Najmłodsza córka Sułtana, Xiężniczka Nazimé, w tych dniach zakończyła życie

— W przeszłym tygodniu zapadło tu tylko kilka osób na cholere. Według listów z Aleppo, zaraza ta panuje obecnie w Diarbekir, i miała wybuchnąć w Maraszu.

— Podczas kilkodniowych burz, panujących na morzu Czarnem w początku b. m. zatoniło 10 okrętów.

— Dla spodziewanego tu Nuncjusza Papieżkiego najeto już mieszkanie w jednym z hotelów tutejszych.

STANY-ZJEDNOCZONE AMERYKI PÓŁNOCNEJ.

New-York, 5 grudnia.

Kongress rozpoczyna jutro swoje posiedzenia.

— Wiadomości z Meksyku dochodzą do 16 listopada. W stolicy tej Rzeczypospolitej i miastach, przez Amerykanów zajętych, panuje najzupełniejsza spokojność. Kongress Meksykański w Queretaro, dla małej liczby członków nie rozpoczął jeszcze swych obrad. Mówią, że prowincje: San Luiz, Zacatecas i Durango, skłoniły się do projektów monarchicznych. Generał Paredes i zobowiązały się wystawić wojsko, 18,000 głów liczące. W Chihuahua Meksykanie zmusili do wstąpienia wojska Amerykańskie.

— *Morning-Chronicle* ogłasza jeszcze o interessach Meksyku następujące nowe szczegóły: Stronnictwo monarchiczne, na czele którego znajduje się Generał Paredes, coraz bardziej się wzmacnia i ma zamiar wybrać na panującego w Meksyku, P. Iturbide, potomka ostatniego Cesarza tego kraju, lub też jednego z Królewiczów francuzkich.

— Donoszą jeszcze poufnie, że P. Trist, agent dyplomatyczny Stanów-Zjednoczonych, zawarł negocjacje względem zakupu wyższej Kalifornii, oraz kilku powiatów Nowego Meksyku, Nowego Leonu i t. d. Utrzymują także, że sławny John Quincy Adams ma zamiar nalegać na przyszłym zgromadzeniu Kongressu o nabycie całego Meksyku i zupełne zniesienie niewolnictwa w tym kraju.

— *Dz. R. publicano*, wychodzący w Meksyku, pisze, że dnia 1 listopada, członkowie Kongressu przybyli w dostatecznej liczbie do Queretaro, dla rozpoczęcia swych prac. List późniejszy z Queretaro donosi, że Kongress urządził się dnia 2 listopada, że P. Jos. Marial Godoy czy Eedey, mianowany został Prezesem, a P. D. Hernandez Wice-Prezesem Kongressu. Inny list pisany z Meksyku pod dniem 8 listopada dodaje, że lubo Kongress w ogólności sprzyja pokojowi, obawiają się mianowania na posadę tymczasowego Prezydenta Rzeczypospolitej, Pana Cemblido, który zdaje się być stronnikiem dalszego prowadzenia wojny.

— Według ostatnich wiadomości, Kongress Meksykański, aby uniknąć wpływu wojskowego, przeniósł swe siedzisko z Queretaro do Morelli.